

Tomafolket.

På Anders Nilssons ägor i St. Köpinge står en stor hagtorn mitt på en av åkrarna. Några hundra meter därifrån ligga tre gravhögar. Hagtornen står mycket olägligt, ty vid plöjning o.d. måste man köra runt om den, men Nilsson vill likväl inte hugga bort den, ty hans fader trodde, att en olyck då komme att hända på gården. Även om han inte själv direkt tror på det, vill han likväl inte hugga bort den. Han har berättat mig följande:

"När jag var liten hände det, att min bror Per blev mycket sjuk. Min fader sökte då en klok gubbe, och denne föreskrev bl. a. att Per skulle hålla sig inne ända tills han blev fullt frisk. En kväll lyckades han likväl ~~smyga~~ sig ut, och far gick för att söka upp

2-

honom. När min far kom utanför gården, fick han se en vagn, som körde från tornen /hagtornen/ bort till gravhögarna. Vagnen var full med någon slags små pysslingar. Det var tornafolket, som bodde under tornen, och när man fick se dem, badade det inte gott. Per blev också därefter mycket sämre och dog inom kort.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3224